

Arrest

nr. 338 993 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL HADDADI
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL HADDADI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, F.S.H.A., verklaart een Palestijnse moslim te zijn van Arabische etniciteit, geboren op [...] januari 1987 in Rafah, Gaza. U hebt daar gewoond tot aan uw vertrek uit Palestina in juli 2023. U bent tot het vijfde middelbaar naar school geweest. Erna hebt u gewerkt als lasser, verkoper van cosmetische producten en arbeider in een fabriek van ‘fiber glass’. U hebt vier broers en twee zussen die in Gaza wonen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. In juli 2023 verliet u Gaza omwille van het gebrek aan veiligheid en werkgelegenheid. Door middel van tanseeq (coördinatie) reisde u van Rafah naar Egypte, vanwaar u het vliegtuig naar Turkije nam.

Daar verbleef u ongeveer 15 à 20 dagen, waarna u naar Griekenland reisde. Op 13 september 2023 diende u er op Kos een verzoek om internationale bescherming in, en op 9 oktober 2023 werd u erkend als vluchteling. Hierna ontving u een Griekse verblijfskaart (ADET) en reisdocument, deze werden later gestolen in Brussel. Op Kos woonde u samen met uw broer, S.S.H.A. (O.V. [...]), en uw verre neef, Y.F.M.A. (O.V. [...]) in een huurhuis. U werkte in de landbouw samen met Y.. Het loon dat u kreeg was laag en werd soms niet volledig betaald. In periodes met weinig werk spaarde u geld om alsnog de huur van het huis te kunnen betalen. U wilde Griekenland verlaten omwille van de moeilijke levensomstandigheden en de onveiligheid. Op 13 januari 2024 verliet u Griekenland en reisde u naar België, waar u dezelfde dag aankwam. Op 15 januari hebt u een verzoek om internationale bescherming in België ingediend.

Bij een terugkeer naar Griekenland vreest u de moeilijke levensomstandigheden en de algemene onveiligheid.

Uw broer S. bevindt zich eveneens in België, samen met zijn zoon en dus uw neefje, A.S.S.A. ([...]), en heeft hier ook een verzoek om internationale bescherming ingediend. Jullie verlieten samen Gaza, uw broer en zijn zoon kwamen na u naar België. Uw verre neef Y. reisde vanuit Griekenland eveneens naar België en verzocht hier om internationale bescherming. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën van de volgende documenten neer: een attest inzake een rx-onderzoek van uw enkels (dd. 27 februari 2024), een attest inzake een bloedonderzoek (dd. 16 mei 2024), een verzoek om medisch advies bij het Rode Kruis (dd. 15 mei 2024), de eerste pagina van uw Palestijns paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw originele UNRWA-kaart en uw geboorteakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, **wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard** in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (zie Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), dd. 5 februari 2024, Eurodac Marked Record, dd. 16 januari 2024 en Cedoca aanvraag derde landen - Griekenland dd. 5 maart 2024; zie blauwe farde administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming, i.c. de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand,

gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstige betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

*Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van sociale bijstand en gezondheidszorg (CGVS notities persoonlijk onderhoud (verder NPO), pp. 6-7, 20-21), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van het probleem aan uw enkels, uw tekort aan witte bloedcellen, uw allergie en uw oogprobleem (NPO, pp. 6-9), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich.

Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure 9ter van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dat u slechts een drietal maanden na het verkrijgen van uw verblijfsvergunning in oktober 2023 (NPO p.10, 11) Griekenland reeds verliet (Verklaring DVZ vraag 33), getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Hoewel u uw verzoek om internationale bescherming indiende in september 2023 en u uw beslissing amper een maand later, op 9 oktober, ontving, kon u in totaal ongeveer drie à drieënhalf maanden in een opvangcentrum in Kos verblijven (NPO, p. 5). Wanneer u uw verblijfsvergunning en reisdocument had ontvangen, kon u meteen intrekken in een huurhuis samen met uw broer en uw verre neef (NPO, p. 19). Uit het feit dat u uw ADET en reisdocument kreeg uitgereikt blijkt dat u voldoende zelfredzaam was temeer daar u, voor het uitgereikt krijgen van deze documenten ook zelf de nodige stappen moet zetten en u tot de bevoegde instanties dient te wenden. Met betrekking tot het reisdocument wijst het CGVS erop dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland dit niet automatisch krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

U slaagde er voorts ook in werk in de landbouw te vinden. Hoewel u niet voortdurend in de mogelijkheid was om te werken, beschikte u desalniettemin telkens over voldoende geld om uw huur te betalen (NPO, p. 20).

Met betrekking tot uw medische problematiek ondernam u na het verkrijgen van uw internationale beschermingsstatus geen pogingen om medische hulp te verkrijgen in Griekenland. U wendde zich nooit tot een dokter of ziekenhuis, u kon wel medicijnen kopen in de apotheek (NPO, pp. 20-21). Het hoeft geen betoog dat u bezwaarlijk kan aanhalen dat u geen toegang had tot medische verzorging in Griekenland gezien u zich nooit tot de gezondheidsinstanties heeft gewend. Dat u dan, in geval van een terugkeer, als begunstigde van internationale bescherming, in Griekenland geen medische behandeling zou kunnen krijgen indien u hier nood heeft, kan dan ook niet worden aangenomen.

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeeqan.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Het Commissariaat-generaal wijst er verder op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeeqan.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeeqan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Het Commissariaat-generaal benadrukt ten slotte dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, voor zover het zou vaststaan dat u daadwerkelijk uw Griekse verblijfspapieren zou verloren zijn in Brussel, quod non, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is – u werd als vluchteling erkend op 9 oktober 2023 en kreeg vervolgens een ADET uitgereikt met geldigheidsduur van drie jaar (zie supra)- u beweert alleen, zonder het te bewijzen, dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins vaststaat gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. De kopieën van de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte

en uw UNRWA-kaart kunnen immers hooguit uw nationaliteit, identiteit en herkomst uit Gaza bevestigen, elementen die voorsnog niet ter discussie staan. Deze stukken hebben evenwel geen enkele betrekking op uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en kunnen bijgevolg voorgaande appreciatie van uw situatie in Griekenland niet omvormen.

Het document betreffende het onderzoek van uw enkels geeft louter informatie over de huidige staat van uw enkels, zonder enige vereiste behandeling te vermelden. Dit document dateert tevens van 27 februari 2024, hetgeen reeds meer dan een jaar geleden is. Hoewel u verklaarde in uw opvangcentrum de sociaal assistent bezocht te hebben die u beloofde om voor u een afspraak te regelen met een specialist (NPO, p. 7), heeft het CGVS tot op heden geen verdere informatie of documenten met betrekking tot deze of andere medische aandoeningen ontvangen. Met betrekking tot uw verklaring dat u zou lijden aan een tekort aan witte bloedcellen (NPO, p. 8), kan dit echter geenszins blijken uit het door u voorgelegde bloedonderzoek. Betreffende het verzoek om medisch advies verklaart u zelf dat u last had van zenuwen en van allergie (NPO, p. 8). In het door u voorgelegde document staat niets vermeld over een allergie waaraan u zou lijden, er staat louter dat verder neurologisch onderzoek vereist is. Evenwel dateert dit verzoek om advies van 15 mei 2024 en heeft het CGVS hieromtrent tot op heden ook geen verdere informatie of documenten/attesten ontvangen. U verklaart tevens dat u depressief bent en dat u hiervoor reeds drie of vier keer naar een psycholoog bent geweest (NPO, pp. 8-9). Uit uw verklaringen of uit de documenten aanwezig in uw administratief dossier kan op het moment van de beslissing echter niet worden besloten dat deze diagnose effectief werd gesteld door een psychologische/medische professional. U komt dienaangaande niet verder dan het uiten van blote beweringen. Door het gebrek aan attestatie kan onmogelijk geoordeeld worden over de realiteit, de eventuele omvang en de eventuele ernst van deze problemen, hoe lang ze eventueel al bestaan, de behandeling die ze eventueel vereisen en de (on)mogelijkheid voor u om een dergelijke behandeling in Griekenland voort te zetten. In elk geval kan op basis van de informatie en documenten die heden voorhanden zijn niet besloten worden tot het bestaan van een medische noch psychologische kwetsbaarheid die die zou leiden tot de conclusie dat u, ingeval van een terugkeer naar Griekenland, uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en er in een toestand van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen. Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van uw broer S. zijn verzoek werd nog geen beslissing genomen. De procedure is nog hangende.

In hoofde van uw neef Y. besliste de Commissaris-generaal eveneens tot de niet-ontvankelijkheid daar hij reeds over internationale bescherming geniet in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

"- Artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen,
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM),
- de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 48/9§4 en 57/6, §3, eerste lid, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting "in rechte".

Wat betreft de toepassing *in casu* stelt hij het volgende:

"1.2.1. Overeenstemming van artikel 57/6, lid 3, met het Europees recht

Artikel 57/6, §3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat artikel 33, §2, eerste lid, a), van richtlijn 2013/32 omzet, biedt de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming nietontvankelijk te verklaren op de enkele grond dat aan de betrokkene in een andere lidstaat internationale bescherming is verleend. Dit betekent niet dat het CGVS dit kan doen zonder na te gaan of de door die andere lidstaat verleende internationale bescherming voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 20 en verder van richtlijn 2011/95

en of als gevolg daarvan de grondrechten van de betrokkene, zoals toegang tot huisvesting, voedsel, medische zorg en werk, niet worden geëerbiedigd.

De memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017 tot wijziging van het huidige artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° vermeldt : [...]

Op 9 oktober 2023 werd verzoeker inderdaad een beschermingsstatus toegekend in Griekenland. Verzoeker stelt dat een terugkeer naar Griekenland hem zou blootstellen aan onmenselijke of vernederende behandelingen, waardoor de internationale bescherming die hem in dat land zou zijn verleend, ineffectief zou worden.

1.2.2. De situatie van verzoeker in Griekenland

1.2.2.1. Kwetsbaarheid van verzoeker

Het CGVS verklaart in de bestreden beslissing dat : [...]

Nochtans is verzoeker erg kwetsbaar. Hij lijdt aan depressie en heeft nood aan psychologische begeleiding hier in België, gezien wat hij heeft meegemaakt in Griekenland en door de oorlog in Gaza. Hij kreeg al psychologische hulp en wachtte om dit voort te zetten, nadat zijn sociaal assistent is veranderd : [...]

Verzoeker legde tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook uit dat hij andere gezondheidsproblemen heeft : [...]

Deze elementen tonen ongetwijfeld de kwetsbaarheid van Meneer A.. Derhalve is het ten onrechte dat het CGVS oordeelt dat verzoeker niet kwetsbaar is en geen gezondheidsproblemen heeft.

Uw Raad heeft recent geoordeeld dat het noodzakelijk is om het verleden van de verzoeker tijdens zijn verblijf in Griekenland in overweging te nemen om te kunnen concluderen dat hij een bijzondere kwetsbaarheid vertoont (RvV nr 320 159 van 16 januari 2025).

Het staat niet ter discussie dat verzoekers leefomstandigheden in Griekenland erbarmelijk waren en dat hij niet in zijn meest elementaire behoeften kon voorzien.

1.2.2.2. Verregaande materiële deprivatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland

In de bestreden beslissing stelt het CGVS aan dat : [...]

Echter, werd verzoeker geconfronteerd met een totaal gebrek aan steun van Griekenland op het gebied van toegang tot huisvesting, werk, taalcursussen en gezondheidszorg.

Bovendien zijn vluchtelingen slachtoffer van racisme en discriminatie in Griekenland. In maart 2022 verklaarde de Griekse minister van Migratie, Notis Mitarachi, in het parlement dat Oekraïners "echte vluchtelingen" waren, terwijl mensen die uit Syrië of Afghanistan kwamen "irreguliere migranten" waren (stuk 3).

Wat werkgelegenheid betreft heeft Meneer A. tijdens zijn gesprek aangegeven dat hij onafgebroken naar legaal werk in Griekenland heeft gezocht, maar tevergeefs.

Verzoeker heeft hindernissen ondervonden bij het vinden van een legale baan, enerzijds door discriminatie en racisme (waarbij hem meerdere keren werd gezegd : "het werk is voor de Grieken") en anderzijds vanwege een zeer kwetsbare economie in Griekenland.

Griekenland heeft de afgelopen jaren zware financiële problemen gehad.

Het werkloosheidscijfer in Griekenland is 11,2%, het hoogste percentage in de Europese Unie⁹.

Volgens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), die sinds 2011 de welvaart in de verschillende lidstaten meet, scoort Griekenland voor bijna alle indicatoren een slechte score.

Dit betreft zowel de tevredenheid van het leven als materiële indicatoren zoals huisvesting, inkomen en werkgelegenheid. Het is tragisch dat Griekenland een land is dat zijn eigen burgers die in moeilijkheden verkeren geen stabiele levensstandaard kan bieden. Er kan echter niet beweerd worden dat de situatie van de eigen burgers even ernstig is als die van mensen die internationale bescherming genieten.

Zo hebben personen die internationale bescherming genieten een bijkomend nadeel. Ze spreken de taal niet, ze kennen de maatschappij en de cultuur niet en ze hebben geen familie of sociaal netwerk om op te rekenen.

Uw Raad heeft in een recent arrest nr. 309.588 van 11 juli 2024 vastgesteld dat : [...]

Daardoor was verzoeker genoodzaakt om illegaal te werken, onder moeilijke omstandigheden, waarbij hij 35 euro per dag verdiende voor 8 uur werk, wat neerkomt op slechts 4,3 euro per uur : [...]

Met het beperkte inkomen dat hij verdiende, kon verzoeker niet in zijn basisbehoeften voorzien. Soms was er helemaal geen werk. Verzoeker moest dus kiezen tussen eten kopen en de huur te betalen : [...]

Als verzoeker terugkeert naar Griekenland, zal hij totaal berooid zijn, zonder de aanwezigheid van zijn broer en zijn neef, die allebei hier in België zijn.

Zijn familie kan hem financieel ook niet helpen, aangezien hun situatie in Gaza nog erger is. Verzoeker zal dus op straat belanden. Verzoeker heeft zijn best gedaan om zich te integreren in Griekenland door een huis te huren en actief op zoek naar werk te gaan.

Hij verkeert nu in een staat van grote kwetsbaarheid en heeft zelfmoordgedachten. In Griekenland heeft hij alles geprobeerd, maar desondanks werd hij behandeld als minderwaardig en als een dier. Hij werd

vernederd, beledigd en mishandeld. Alleen al de gedachte aan een terugkeer naar dat land dompelt hem in diepe wanhoop.

Het CGVS beperkt zich tot een retorische motivering door te stellen dat rechten toegekend zijn aan erkende vluchtelingen en dat de rapporten die deze beweringen aanvechten, alleen algemene informatie bevatten.

De rechtspraak van uw Raad is inderdaad geëvolueerd na de indiening van vele rapporten van betrouwbare en onafhankelijke internationale waarnemers.

[bespreking rechtspraak van de Raad]

Het artikel "Recognised refugee returned to Greece, destitute, forgotten and undocumented" legt uit dat er door de Griekse autoriteiten geen opvolgingsprocedure wordt georganiseerd om ervoor te zorgen dat erkende vluchtelingen bij hun terugkeer snel een verblijfsvergunning en een verblijfsdocument kunnen verkrijgen. Soms duurt het meer dan een jaar voordat deze documenten worden verkregen: [...]

Indien hij naar Griekenland zou terugkeren, zou hij worden geconfronteerd met een situatie van extreme materiële deprivatie, zonder medische zorg, huisvesting of enige bron van inkomsten, en met de onverschilligheid van de Griekse staat. Het geval van verzoeker is niet geïsoleerd. Veel actuele en objectieve bronnen bevestigen dit probleem (zie hieronder).

1.2.3. Algemene informatie over begunstigden van de internationale bescherming in Griekenland

De tegenpartij erkent de uiterst precaire situatie van de erkende vluchtelingen in Griekenland : [...]

Niettemin is de tegenpartij van mening dat [...]

De beschikbare objectieve informatie toont nochtans aan dat Griekenland belangrijke problemen kent in de toegang tot :

- werk;
- taallessen;
- huisvesting;
- medisch zorgen;
- overheidsbescherming.

Inderdaad, de rechten van de begunstigden van internationale bescherming bestaan in Griekenland enkel op papier. In de praktijk zijn de begunstigden aan zichzelf overgelaten en worden zij geconfronteerd met het reële risico om op straat te belanden, zonder huisvesting, zonder sociale bescherming en zonder toegang tot onderwijs of werk, zonder dat rekening wordt gehouden met hun specifieke behoeften¹¹ (stuk 5). Na haar bezoek aan Griekenland in juni 2018, rapporteerde de Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa het volgende: [...]

Op 10 oktober 2024, heeft OSAR een rapport gepubliceerd die de systemische problemen van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland bevestigt: [...]

Bovendien worden deze levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland ook bevestigd door de vzw RSA die in een rapport van maart 2024 terugkomt op de moeilijkheden die ondervonden worden door statushouders betreffende toegang tot documenten en hun socio-economische rechten : [...]

Het nieuwe RSA-rapport over deze kwestie, van maart 2025, bevestigt de bovenstaande bevindingen en de verslechterende situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland¹⁵ (stuk 12).

Voor het jaar 2024 staat in het teken van het vrijwel stopzetten van alle basisvoorzieningen voor vluchtelingen in Griekenland. De Griekse regering zet haar beleid van niet-integratie voort, dat erin bestaat van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat ze onmiddellijk autonoom en zelfvoorzienend zijn. Mensen moeten hun opvangplaats verlaten binnen dertig dagen nadat ze bescherming hebben gekregen en van de ene dag op de andere worden hen geen diensten aangeboden (stuk 12, p. 3).

[...]

Er is geen specifieke sociale uitkering voor begunstigden van internationale bescherming om hun overgang naar het sociaalezekerheidsstelsel te garanderen gezien hun bijzondere omstandigheden (idem, p. 25).

Indirecte discriminatie van begunstigden van internationale bescherming met betrekking tot de toegang tot sociale uitkeringen vormt daarom een structurele tekortkoming (idem, p. 26).

Naast administratieve belemmeringen en de ontkenning van hun sociaaleconomische rechten, betreurt de NGO ook dat begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden met een schreeuwend gebrek aan duidelijke en relevante informatie (idem, p. 16 en 17).

Wat huisvesting betreft, is RSA erg vasthoudend: de bredere uitdagingen worden niet alleen verergerd door omstandigheden die eigen zijn aan begunstigden van internationale bescherming, zoals taalbarrières en discriminatie op de woningmarkt, maar ook door het falen van de staat om mensen te voorzien van voordelen om hun overgang van het asielproces naar integratie te ondersteunen (idem, p. 29).

Ten slotte is er een structureel probleem met de doeltreffendheid van de rechten die aan vluchtelingen worden toegekend. De woorden van de NGO spreken voor zich: de verschillenden zijn grotendeels te wijten aan wettelijke en administratieve belemmeringen, zoals prohibatieve vereisten voor AMKA-activering, onvoldoende overheids capaciteit om verblijfsvergunning en reisdocument te verwerken en reisdocumenten, willekeurige uitsluiting van de meeste vormen van sociale bijstand. Deze belemmeringen zijn rechtstreeks de schuld van de Griekse Staat en kunnen daarom niet worden overwonnen door begunstigden ongeacht

persoonlijke inspanningen of informele steun, ook van gemeenschappen. Niettemin, wordt het onvermogen om toegang te krijgen tot rechten verergerd door hardnekkige hiaten in de informatie en bijstand aan vluchtelingen, evenals door de ineffectiviteit van binnenlandse rechtsmiddelen bij het herstellen van schendingen van relevante rechten (*idem*, p. 36).

De tegenpartij houdt in haar beoordeling van de algemene levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geen rekening met de rapporten die door de jaren heen consistent hebben aangetoond dat zij in Griekenland geen toegang krijgen tot huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Deze situatie vormt een algemeen probleem waarin ook de verzoeker zich bevindt.¹

Uit het meest recente AIDA-rapport (2023 – update juni 2024) blijkt dat de situatie in Griekenland er niet op vooruit ging, en dat statushouders er nog steeds met dezelfde ernstige problemen geconfronteerd worden, met name wat betreft de hernieuwing van hun verblijfsdocumenten (stuk 7) : [...]

Dit wordt ook bevestigd door het rapport “Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socio-economic rights” van Refugee Support Aegean (stuk 8) : [...]

Ook OSAR bevestigt de bevindingen gedaan in het AIDA-rapport en door RSA21 (stuk 9).

Uw Raad heeft in een arrest nr. 309 588 van 11 juli 2024 vastgesteld dat : [...]

2. Statushouders krijgen ook nog steeds te kampen met zeer ernstige problemen wat betreft huisvesting : [...]

De NGO Refugee Support Aegean heeft de risico's van dakloosheid en de situaties van extreme materiële ontberingen waarin begunstigden van bescherming zich in Griekenland bevinden, benadrukt : [...]

Verskillende Europese rechters (met name Duitse, Nederlandse en Belgische rechters) hielden de terugkeer van statushouders naar Griekenland tegen omwille van de precaire situatie waarin ze terecht zouden komen : [...]

Duitsland heeft in 2022 ook een vergelijkbare verordening aangenomen met het oog op het algemene verbod op de terugkeer van vluchtelingen naar Griekenland dat door haar hogere administratieve rechtbanken is uitgevaardigd²⁵ (stuk 8). De NGO Refugee Support Aegean rapporteert dat : [...]

3. Het is intussen weinig verrassend dat in de praktijk statushouders nauwelijks aan (stabiel en regulier) werk geraken: [...]

Volgens het AIDA-rapport 2023, dat in juni 2024 werd bijgewerkt, hebben begunstigden van internationale bescherming geen veilige en effectieve toegang tot voedsel en de arbeidsmarkt : [...]

Volgens het AIDA-rapport kunnen de meeste statushouders niet genieten van taal-en integratielessen²⁸ (stuk 7, p. 271).

4. Ook de toegang tot de gezondheidszorg wordt in de praktijk ernstig bemoeilijkt voor statushouders: [...]

5. Wat betreft de toegang tot sociale voordelen, moet opnieuw worden vastgesteld dat statushouders de facto (maandenlang) worden uitgesloten: [...]

6. Er bestaan, ten slotte, geen effectieve rechtsmiddelen voor statushouders wiens rechten niet worden gerespecteerd: [...]

In casu verliet verzoeker Griekenland in januari 2024. Hij hield geen contact met andere vluchtelingen die hij toen leerde kennen en zijn broer is hier in België : er kan dan ook niet redelijkerwijze gesteld worden dat hij op dit moment nog over een netwerk beschikt in Griekenland.

Zoals Uw Raad oordeelde m.b.t. de situatie van statushouders in Griekenland (RvV 22 januari 2024, nr. 300 342) : [...]

Aan het administratieve dossier werd bovendien geen objectieve informatie over de situatie van statushouders in Griekenland toegevoegd.

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS een beoordelingsfout gemaakt door te stellen dat verzoeker effectieve bescherming geniet in Griekenland.

In het onderhavige geval dient verzoekers verzoek om internationale bescherming derhalve ontvankelijk te worden verklaard, gelet op de systematische tekortkomingen in Griekenland en zijn bijzondere kwetsbaarheid.

Aangezien verzoeker aantoont dat integratieprogramma's (hulp bij huisvesting, werk en taalcursussen) en gezondheidszorg bijna niet bestaan voor begunstigen van internationale bescherming, moet worden geconcludeerd dat de Griekse Staat onverschillig staat tegenover de situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waarmee de meerderheid van de vluchtelingen wordt geconfronteerd.

In het licht van deze ontwikkelingen blijkt dat de Commissaris-generaal het gebrek aan sociale en materiële steun voor verzoeker door de Griekse autoriteiten niet in concreto heeft geanalyseerd op basis van objectieve informatie over de initiatieven en andere overheidsprogramma's voor toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en sociale zekerheid die waren opgezet om de integratie van vluchtelingen mogelijk te maken (HvJ, Ibrahim e.a., randnummers 88-90).

Tot slot blijkt dat verzoeker, indien hij naar Griekenland wordt teruggestuurd, een reëel risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling, die in strijd is met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten.

Het enige middel is dus gegrond.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

- “3. Human Rights Watch, « Greece – World report 2023 - events of 2022 », beschikbaar op [...]
4. RSA, « Recognised refugee returned to Greece, destitute, forgotten and undocumented”, 4.03.2022, bereikbaar op [...]
5. Nansen, « situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce », beschikbaar op [...]
6. Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatović following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018, 6 november 2018, [...] (enkel virtuele versie)
7. AIDA (ECRE), Country Report: Greece, Update June 2024, beschikbaar op: [...] (enkel virtuele versie)
8. Refugee Support Aegean (RSA), Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socio-economic rights, 2023, beschikbaar op: [...]
9. Organisation Suisse d'aide aux réfugiés (OSAR), La Grèce en tant que “Etat tiers sûr”, 11 augustus 2023, beschikbaar op: [...]
10. OSAR, Fiche d'information Grèce, octobre 2024, beschikbaar op [...];
11. RSA, Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socioeconomic rights, maart 2024, beschikbaar op [...];
12. RSA, Recognized refugees : access to documents and socio-economic rights, maart 2025, beschikbaar op [...];
13. Toewijzing van een opvangplaats bij Fedasil.”

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 23 september 2025 neer, waarbij hij volgende stukken voegt:

- “1. Medisch verslag van CARDA van 6 mei 2025
2. “COI Focus Grèce – aide aux migrants », gepubliceerd door CEDOCA op 25 juli 2025, beschikbaar op [URL]”.

2.4. Verweerder legt een aanvullende nota van 23 september 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- “Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24 juni 2024;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;
- “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;
- “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;
- “Communication on the status of migration management in mainland Greece”, gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;
- COI FOCUS GRECE “Aide aux migrants”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025.

2.5. Verzoeker legt ter zitting een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Gaza.

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een

andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 9 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 8 oktober 2026, en zijn reispaspoort, dat geldig is van 5 november 2023 tot 4 november 2028 (antwoord van de Griekse autoriteiten van 5 maart 2024, toegevoegd aan het administratief dossier).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

In dit verband wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (*cf.* de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het CGVS, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die

ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Na kennisname van de grote hoeveelheid aan bijgebrachte landeninformatie door beide partijen, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*”(HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing motiveert terecht en pertinent aangaande verzoekers aangehaalde medische en psychologische problemen als volgt:

“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van het probleem aan uw enkels, uw tekort aan witte bloedcellen, uw allergie en uw oogprobleem (NPO, pp. 6-9), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).”

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich.

Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure 9ter van de Vreemdelingenwet.

[...]

Het document betreffende het onderzoek van uw enkels geeft louter informatie over de huidige staat van uw enkels, zonder enige vereiste behandeling te vermelden. Dit document dateert tevens van 27 februari 2024, hetgeen reeds meer dan een jaar geleden is. Hoewel u verklaarde in uw opvangcentrum de sociaal assistent bezocht te hebben die u beloofde om voor u een afspraak te regelen met een specialist (NPO, p. 7), heeft het CGVS tot op heden geen verdere informatie of documenten met betrekking tot deze of andere medische aandoeningen ontvangen. Met betrekking tot uw verklaring dat u zou lijden aan een tekort aan witte bloedcellen (NPO, p. 8), kan dit echter geenszins blijken uit het door u voorgelegde bloedonderzoek. Betreffende het verzoek om medisch advies verklaart u zelf dat u last had van zenuwen en van allergie (NPO, p. 8). In het door u voorgelegde document staat niets vermeld over een allergie waaraan u zou lijden, er staat louter dat verder neurologisch onderzoek vereist is. Evenwel dateert dit verzoek om advies van 15 mei 2024 en heeft het CGVS hieromtrent tot op heden ook geen verdere informatie of documenten/attesten ontvangen. U verklaart tevens dat u depressief bent en dat u hiervoor reeds drie of vier keer naar een psycholoog bent geweest (NPO, pp. 8-9). Uit uw verklaringen of uit de documenten aanwezig in uw administratief dossier kan op het moment van de beslissing echter niet worden besloten dat deze diagnose effectief werd gesteld door een psychologische/medische professional. U komt dienaangaande niet verder dan het uiten van blote beweringen. Door het gebrek aan attestatie kan onmogelijk geoordeeld worden over de realiteit, de eventuele omvang en de eventuele ernst van deze problemen, hoe lang ze eventueel al bestaan, de behandeling die ze eventueel vereisen en de (on)mogelijkheid voor u om een dergelijke behandeling in Griekenland voort te zetten. In elk geval kan op basis van de informatie en documenten die heden voorhanden zijn niet besloten worden tot het bestaan van een medische noch psychologische kwetsbaarheid die die zou leiden tot de conclusie dat u, ingeval van een terugkeer naar Griekenland, uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en er in een toestand van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen.”

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde terechte appreciatie in een ander daglicht te plaatsen.

Zo beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot het benadrukken van zijn kwetsbaarheid en de verwijzing naar zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen aangaande zijn gezondheidsproblemen, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Het middels aanvullende nota van 23 september 2025 bijgebrachte medisch attest van CARDA de dato 6 mei 2025 vermeldt dat verzoeker 3 psychologische consultaties heeft gehad tussen juli en oktober 2024 bij het

centrum CARDA, maar doet geen enkele uitspraak over verzoekers psychologische toestand, laat staan wat de impact ervan zou zijn op zijn functioneren.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en de bijgebrachte psychologische en medische stukken geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning. Zo toont verzoeker niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en dat verzoeker zich bijgevolg moet beroepen op de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen geldt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijk met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

11. *In casu* benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker geeft aan dat hij zijn Griekse documenten verloren is in Brussel, maar beperkt zich tot loutere en ongestaafde beweringen gezien geen attest van verlies voorligt. Evenwel herinnert de Raad eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning loopt immers nog tot 8 oktober 2026.

In de bestreden beslissing verduidelijkt verweerder dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonde dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Verweerder wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft ook de te volgen procedure mee: *“Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning.*

Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).”

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige

verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19-20: "*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*"). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 8 oktober 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (UNHCR Greece, "*Living In Greece – Access to healthcare*"; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, "*Information Guide for Beneficiaries of International Protection*").

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectieerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Wat betreft zijn persoonlijke situatie wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland geconfronteerd werd met een totaal gebrek aan steun van Griekenland op het gebied van toegang tot huisvesting, werk, taalcursussen en gezondheidszorg. Hij verwijst naar zijn reeds afgelegde verklaringen uit het persoonlijk onderhoud dienaangaande.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“De vaststelling dat u slechts een drietal maanden na het verkrijgen van uw verblijfsvergunning in oktober 2023 (NPO p.10, 11) Griekenland reeds verliet (Verklaring DVZ vraag 33), getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Hoewel u uw verzoek om internationale bescherming indiende in september 2023 en u uw beslissing amper een maand later, op 9 oktober, ontving, kon u in totaal ongeveer drie à drieënhalve maanden in een opvangcentrum in Kos verblijven (NPO, p. 5). Wanneer u uw verblijfsvergunning en reisdocument had ontvangen, kon u meteen intrekken in een huurhuis samen met uw broer en uw verre neef (NPO, p. 19). Uit het feit dat u uw ADET en reisdocument kreeg uitgereikt blijkt dat u voldoende zelfredzaam was temeer daar u, voor het uitgereikt krijgen van deze documenten ook zelf de nodige stappen moet zetten en u tot de bevoegde instanties dient te wenden. Met betrekking tot het reisdocument wijst het CGVS erop dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland dit niet automatisch krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

U slaagde er voorts ook in werk in de landbouw te vinden. Hoewel u niet voortdurend in de mogelijkheid was om te werken, beschikte u desalniettemin telkens over voldoende geld om uw huur te betalen (NPO, p. 20).

Met betrekking tot uw medische problematiek ondernam u na het verkrijgen van uw internationale beschermingsstatus geen pogingen om medische hulp te verkrijgen in Griekenland. U wendde zich nooit tot een dokter of ziekenhuis, u kon wel medicijnen kopen in de apotheek (NPO, pp. 20-21). Het hoeft geen betoog dat u bezwaarlijk kan aanhalen dat u geen toegang had tot medische verzorging in Griekenland gezien u zich nooit tot de gezondheidsinstanties heeft gewend. Dat u dan, in geval van een terugkeer, als begunstigde van internationale bescherming, in Griekenland geen medische behandeling zou kunnen krijgen indien u hier nood heeft, kan dan ook niet worden aangenomen.”

Het louter bevestigen van zijn moeilijkheden in Griekenland, het opnieuw verwijzen naar zijn reeds afgelegde verklaringen en het aanhalen van algemene landeninformatie vormt geen dienstig verweer waarmee de voormelde terechte en pertinente motivering kan worden weerlegd of in een ander daglicht worden geplaatst.

Waar verzoeker in het verzoekschrift wijst op de taalbarrière, kan worden opgemerkt dat het niet machtig zijn van de Griekse taal niets afdoet aan de mogelijkheid om een job te zoeken waarvoor geen kennis van de Griekse taal vereist is. Dit blijkt overigens uit de omstandigheid dat verzoeker erin slaagde werk te vinden in de landbouwsector (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, taal en integratie, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt bovendien dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland zijn best deed om te integreren door een huis te huren en actief op zoek te gaan naar werk, maar dit kan geen verschoning bieden voor de vaststelling dat verzoeker Griekenland verliet kort na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus en verblijfsdocumenten. De vaststelling dat verzoeker drie maanden na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus Griekenland heeft verlaten getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Verzoeker bleek in de korte periode dat hij in Griekenland verbleef als begunstigde van internationale bescherming in staat om huisvesting en tewerkstelling te vinden. Bijgevolg kan, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geponeerd, wel degelijk worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

13. Waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat vluchtelingen in Griekenland slachtoffer worden van racisme en discriminatie, beperkt hij zich tot de verwijzing naar algemene landeninformatie zonder deze te betrekken op zijn concrete situatie.

Verzoeker toont geenszins aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollèges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

14. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingsen zoals aangebracht in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota's doen aan het voorgaande geen afbreuk. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota's naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport "*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025 en het AIDA rapport van 2025, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Zo verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

15. Verder dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (*cf.* HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als

onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

17. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

18. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza en Palestina in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting niet dienstig.

19. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS